

На човнику та в затінку вітрил

Інна Рябченко

Прощайте! Долі не змінити!
Спрямуйте парус в далину.

Аннетте баронеса фон Дросте-Гюльсгоф

На човнику та в затінку вітрил
До островів несправдженої мрії
Пливе душа розбита буревієм,
Від суєти втіка за небосхил.

Архіпелаг з камінних берегів
Зустрів її надривним криком чайок...
Нема душі притулку в їхній зграї,
І знову човник в далечінь поплив.

А повний штиль, як мудрості простори,
Його спокійні, радісні тони,
Здавались близько... Це ж, мов біг по колу —

Виходиш з гроз й вертаєшся у них!
Тебе цілком поглине долі море,
Воно і душу й тіло полонить!